

Budte jedno

PREZIDENT HENRY B. EYRING

Prvý radca v Prvom predsedníctve

Spasiteľ sveta, Ježiš Kristus, povedal o tých, ktorí patrili do Jeho Cirkvi, že ak nie sú jedno, nie sú Jeho (pozri NaZ 38:27). A pri stvorení muža a ženy, ich zjednotenie v manželstve im nebolo dané ako nejaké želanie; bolo to prikázanie!

„Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilne k svojej žene a budú jedným telom“ (Genesis 2:24). Náš Nebeský Otec chce, aby boli naše srdcia spolu spojené v jednote. Toto spojenie v láske nie je len cieľom. Je nutnosťou.

Požiadavka, aby sme boli jedno nie je daná výlučne pre tento život. Je večná. Prvé manželstvo bolo uskutočnené Bohom v záhrade (Éden), keď Adam a Eva ešte nemohli zomrieť. Od počiatku vložil do muža a ženy túžbu byť naveky spolu ako manžel a manželka a prebývať v rodinách v dokonalom, spravodlivom zväzku. Vložil do Svojich detí túžbu žiť v pokoji so všetkými, ktorí sú okolo nich.

Ale s pádom prišlo porozumenie, že žiť v jednote nebude ľahké. Čoskoro zasiahla tragédia. Kain zabil Ábela, svojho brata. Deti Adama a Evy sa stali predmetom Satanovho zvädzania. Šikovne, s nenávisťou a ľstivosťou uskutočňuje Satan svoj cieľ. Je to protiklad k zámeru nášho Nebeského Otca a Spasiteľa. Oni nám chcú dať dokonalú jednotu a večné šťastie.

Satan, Ich aj náš nepriateľ, poznal plán spásy už pred stvorením. On vie, že iba vo večnom živote môžu trvať tieto posvätné, radostné rodinné vzťahy. Satan nás chce odrhnúť od našich milovaných a urobiť nás nešťastnými. A je to on, ktorý zasieva semená sváru do ľudských sŕdc v nádeji, že budeme rozdelení a izolovaní.

Každý z nás tak trochu pocítil oboje, jednotu i izolovanosť. Niekedy v rodinách, a snáď i v inom prostredí, náhle porozumieme životu, keď jeden človek položí blaho iného človeka nad svoje vlastné, s láskou a s obeťou. A každý z nás tak trochu pozná smútok a osamelosť odlúčená a samoty. Netreba nám hovoriť, ako sa máme rozhodnúť. Vieme to. Ale musíme dúfať, že môžeme zakúsiť jednotu v tomto živote a získať tak oprávnenie mať ju naveky vo svete, ktorý príde. A musíme poznať, ako k nám príde toto veľké požehnanie, aby sme mohli vedieť, čo musíme robiť.

Naša povaha sa môže zmeniť

Spasiteľ sveta hovoril o jednote a o tom, ako môžeme zmeniť svoju povahu, aby to bolo možné. Učil to jasne v modlitbe, ktorú predniesol na Svojom poslednom stretnutí so Svojimi apoštolmi pred Svojou smrťou. Táto nadpozemsky krásna modlitba je zaznamenaná v Jánovi. Bol odhodlaný čeliť strašnej obeti

za všetkých nás, ktorá by umožnila večný život. Bol odhodlaný opustiť apoštolov, ktorých vysvätil, ktorých miloval a ktorým zanechal kľúče na vedenie Svojej Cirkvi. A tak sa modlil k Svojmu Otcovi, dokonalý Syn k dokonalému Rodičovi. V Jeho slovách vidíme spôsob, akým môžu byť rodiny zjednotené, ak si to budú želať všetky deti nášho Nebeského Otca, ktoré nasledujú Spasiteľa a Jeho služobníkov:

„Ako si mňa poslal do sveta, aj ja som ich poslal do sveta.

A ja sa pre nich posväcujem, aby aj oni boli posvätení v pravde.

Nielen za týchto prosím, ale aj za tých, ktorí pre ich slovo uveria vo mňa,

aby všetci jedno boli; ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal“ (Ján 17:18–21).

V týchto niekoľkých slovách objasnil, ako môže evanjelium Ježiša Krista umožniť srdciam, aby boli jedno. Tí, ktorí uverili pravde, ktorú On učil, prijali obrady a zmluvy poskytnuté Jeho oprávnenými služobníkmi. Potom, skrze poslušnosť týchto obradov a zmlúv, boli ich povahy zmenené. Spasiteľovo uzmierenie nám týmto spôsobom umožní, aby sme boli posvätení. Potom môžeme žiť v jednote, ak chceme mať pokoj v tomto živote a prebývať s Otcom a s Jeho Synom vo večnosti.

Poslaním apoštolov a prorokov v tej dobe, rovnako ako dnes, je priviesť deti Adama a Evy k jednote vo viere v Ježiša Krista. Hlavným zámerom toho, čo učili a čo učíme my je zjednotiť rodiny: manželov, manželky, deti, vnúčatá, predkov a nakoniec každého z rodiny Adama a Evy, kto sa rozhodne pre cestu jednoty.

Pamätáte sa, že Spasiteľ sa modlil: „A ja sa pre nich“ —hovoriac o apoštoloch—„posväcujem, aby aj oni boli posvätení v pravde“ (Ján 17:19). Duch Svätý je posvätiťel. Môžeme Ho mať za svojho spoločníka, pretože Pán znovuzriadil Melchisedekovo kňazstvo prostredníctvom proroka Josepha Smitha. Kľúče oného kňazstva sú v dnešnej dobe na zemi. Jeho mocou môžeme uzatvoriť zmluvy, ktoré nám umožňujú mať neustále so sebou Ducha Svätého.

Tam, kde majú ľudia tohto Ducha, môžeme očakávať harmóniu. Duch vkladá do našich srdc

svedectvo o pravde, ktoré zjednocuje tých, ktorí sa delia o toto svedectvo. Duch Boží nikdy nevytvára spory (pozri 3. Nefi 11:29). Tento Duch nikdy medzi ľuďmi nebudí pocity odlišnosti, ktoré vedú ku konfliktu.¹ Venovanie pozornosti Duchu Svätému vedie k osobnému pokoji a k pocitu jednoty s ostatnými. Zjednocuje to duše. Zjednotená rodina, zjednotená Cirkev a mier vo svete závisí na zjednotených dušiach.

Spoločenstvo Ducha Svätého

Aj dieťa môže porozumieť tomu, čo má robiť, aby malo Ducha Svätého za spoločníka. Hovorí nám to modlitba k Večeri Pána. Počúvame to každý týždeň, keď sa zúčastňujeme zhromaždení Večere Pána. V týchto posvätných okamihoch si obnovujeme zmluvy, ktoré sme uzatvorili pri krste. A Pán nám pripomína sľub, ktorý sme obdržali, keď sme boli confirmovaní za členov Cirkvi—sľub, že môžeme obdržať Ducha Svätého. Tu sú tie slová z modlitby k Večeri Pána: ... že sú ochotní vziať na seba meno Tvojho Syna, vždy si Ho pripomínať a dodržiavať Jeho prikázania, ktoré im dal; aby mohol byť Jeho Duch neustále s nimi (pozri NaZ 20:77).

Môžeme mať Jeho Ducha, keď dodržiavame túto zmluvu. Po prvé, sľubujeme, že na seba vezmeme Jeho meno. To znamená, že musíme na seba hľadieť ako na Neho. Musíme Ho vo svojich životoch dať na prvé miesto. Mali by sme radšej chcieť to, čo chce On, než to, čo chceme my alebo to, čo nás svet učí, aby sme chceli. Tak dlho ako milujeme veci tohto sveta, tak dlho nebudeme v sebe cítiť pokoj. Ak je cieľom rodiny či národa dosiahnutie úspechu prostredníctvom materiálnych vecí, bude to nakoniec viesť k ich rozdeleniu.² Cieľ činiť pre ostatných to, čo by Pán chcel, aby sme činili, ktorý prirodzene vyplýva z toho, keď vezmeme na seba Jeho meno, nás môže doviest' na duchovnú úroveň, ktorá je dotykom neba na zemi.

Po druhé, sľubujeme, že si Ho budeme vždy pripomínať. Činíme tak vždy, keď sa modlíme v Jeho mene. Pripomíname si Ho najmä vtedy, keď žiadame o Jeho odpustenie, čo musíme činiť často. V tom okamihu, keď si pripomíname Jeho obeť, je nám umožnené pokánie a odpustenie. Keď prosíme, pripomíname si Ho ako nášho obhajcu u Otca. Keď sa dostavia pocity odpustenia a pokoja, pripomenieme si Jeho trpezlivosť a Jeho nekonečnú lásku. A toto

pripomínanie naplní naše srdcia láskou.

Takisto dodržiavame svoj sľub, že si Ho budeme pripomínať, keď sa spolu modlíme ako rodina a keď čítame písma. Počas rodinnej modlitby pri raňajkách sa možno jedno dieťa pomodlí za druhé, aby bolo požehnané, aby sa mu v ten deň dobre darilo počas skúšky alebo pri nejakej inej úlohe. Keď sa dostavia požehnaná, to požehnané dieťa si pripomenie lásku toho rána a láskavosť obhajcu, v mene ktorého bola tá modlitba vyslovená. Srdcia budú spolu zviazané v láske.

Dodržiavame svoju zmluvu vždy si Ho pripomínať, keď zhromažďujeme svoje rodiny, aby sme čítali písma. Oni svedčia o Pánovi Ježišovi Kristovi, o ktorom sú, a vždy aj boli, posolstvá prorokov. Aj keď si deti nepamätajú slová, budú si pamätať pravého autora, Ježiša Krista.

Po tretie, keď prijímame Večeru Pána, sľubujeme, že budeme dodržiavať Jeho prikázania, všetky. Keď prezident J. Reuben Clark Jr. (1871–1961), radca v Prvom predsedníctve, vo svojom posolstve na generálnej konferencii žiadal o jednotu—a činil tak veľakrát—varoval nás pred tým, aby sme si nevyberali to, čo budeme poslúchať. Formuloval to týmto spôsobom: „Pán nám nedáva nič, čo by bolo nepoužiteľné či zbytočné. Naplnil písma vecami, ktoré máme činiť v poriadku, aby sme mohli získať spásu.“

Prezident Clark ďalej povedal: „Keď prijímame Večeru Pána, zaväzujeme sa poslúchať a dodržiavať Jeho prikázania. Neexistujú žiadne výnimky. Neexistujú žiadne odlišnosti, žiadne rozdiely.“³ Prezident Clark učil, že práve vtedy, keď činíme pokánie zo všetkých hriechov, nielen z jednotlivého hriechu, zaväzujeme sa dodržiavať všetky prikázania. Znie to tvrdo, ale je to jednoduché. Jednoducho sa podriadujeme autorite Spasiteľa a sľubujeme, že budeme poslušní všetkého, čo On prikáže (pozri Mosiáš 3:19). Je to naše podvolenie sa autorite Ježiša Krista, ktoré nám umožní, aby sme boli spojení ako rodiny, ako Cirkvi a ako deti nášho Nebeského Otca.

Pán zveruje túto právomoc skrze Svojho proroka pokorným služobníkom. Viera potom môže obrátiť naše povolanie domáceho učiteľa či navštevujúcej učiteľky na poverenie od Pána. Vyberáme si Jeho, podľa Jeho prikázania. Obyčajný muž a jeho mladší spoločník, tínedžer, prichádzajú do domovov, očakávajú, že im moci neba pomôžu zaistiť, aby boli rodiny zjednotené

a aby v nich nebolo žiadnej tvrdosti, klamstva, ohovárania či zlých rečí (pozri NaZ 20:54). Viera v to, že Pán povoláva služobníkov nám pomáha nevnímať si ich slabosti, keď nás karhajú, čo aj robia. Jasnejšie než ich ľudské slabosti uvidíme ich dobrý úmysel. Budeme sa menej cítiť urazene a budeme viac cítiť vďačnosť k Majstrovi, ktorý ich povolal.

Prekážky jednoty

Existujú určité prikázania, ktoré, keď sa porušia, zničia jednotu. Niektoré prichádzajú s tým, čo hovoríme a niektoré s tým, ako reagujeme na to, čo hovoria iní. Nemáme o nikom hovoriť nič zlé. Musíme v každom vidieť to dobré a pekne rozprávať o každom zakaždým, keď môžeme.⁴

Zároveň sa musíme postaviť proti tým, ktorí rozprávajú pohrdavo o posvätných veciach, pretože zaručeným výsledkom tohto konania je zraniť Ducha, a tak vytvorí spor a zmätok. Prezident Spencer W. Kimball (1895–1985) ukázal spôsob, akým si môžeme stáť za svojim názorom bez toho, aby sme sa hádali, keď ležal v nemocnici a prosil sanitára, ktorý, v okamihu úzkosti, vzal meno Pána nadarmo:

„Prosím! Prosím! Je to môj Pán, meno ktorého hanobíte.“

Nastalo hrobové ticho, potom tichý hlas zašepkal: „Prepáčte.“⁵ Inšpirovaná, láskyplná výčitka môže byť pozvánkou k jednote. Ak ju opomenieme udeliť, keď sme pohnutí Duchom Svätým, bude to viesť ku konfliktu.

Ak chceme mať jednotu, musíme dodržiavať prikázania týkajúce sa toho, čo cítime. Musíme odpustiť a neprejavovať žiadnu nenávisť k tým, ktorí nás urazili. Spasiteľ na kríži udal vzor: „Otcé, odpusť im, lebo nevedia, čo činia“ (Lukáš 23:34). Nepoznáme srdcia tých, ktorí nás urážajú. Nepoznáme ani všetky príčiny nášho vlastného hnevu a bolesti. Apoštol Pavol nám povedal, ako milovať vo svete nedokonalých ľudí, vrátane seba samých, keď povedal: „Láska je trpezlivá, láska je dobrotivá, nezávidí, láska sa nevystatuje a nenadáva; nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuľuje sa, nezmysľá zle“ (1. Korinským 13:4–5). A potom dodal posvätné varovanie pred reakciami na chyby druhých a odpustením našich vlastných, keď napísal: „Doteraz totiž vidíme len hmlisté obrazy, akoby v zrkadle, ale potom tvárou v tvár. Doteraz poznávam čiastočne,

ale potom poznám tak, ako aj mňa poznal (Boh)“ (1. Korintským 13:12).

Modlitba k Večeri Pána nám každý týždeň pripomína, ako skrz poslušnosť zákonov a obradov evanjelia Ježiša Krista prichádza dar jednoty. Ak dodržiavame svoje zmluvy vziať na seba Jeho meno, vždy si Ho pripomínať a dodržiavať všetky Jeho prikázania, obdržíme spoločenstvo Jeho Ducha. To obmäkčí naše srdcia a zjednotí nás. Ale sú tu dve varovania, ktoré musia prísť s týmto príslubom.

Po prvé, Duch Svätý s nami zotrvá iba vtedy, ak zostaneme čisti a oslobodíme sa od toho, aby sme milovali veci tohto sveta. Rozhodnutie byť nečistým odpudí Ducha Svätého. Duch prebýva iba s tými, ktorí si pred svetom vyberú Pána. Buďte čisti (pozri 3. Nefi 20:41; NaZ 38:42) a milujte Boha celým svojim srdcom, mocou, myslou a silou (pozri NaZ 59:5), to nie sú návrhy, ale prikázania. A sú potrebné k spoločenstvu Ducha, bez ktorého nemôžeme byť jedno.

Ďalšie varovanie je mať sa na pozore pred pýchou. Jednota, ktorá prichádza do rodiny alebo k ľuďom, ktorí sú pokorení Duchom, prináša veľkú moc. S touto mocou prichádza uznanie sveta. Ak toto uznanie prináša chválu či závisť, môže nás to viesť k pýche. To by mohlo zraniť Ducha. Ale existuje ochrana pred pýchou, touto jasnou príčinou nejednotnosti. Je to poznanie toho, že požehnanie, ktoré na nás vylieva, nie sú iba znakom Jeho láskavosti, ale príležitosťou na to, aby sme sa spojili s tými, ktorí sú okolo nás vo väčšej službe. Manžel sa spolu so svojou manželkou učia byť jedno tak, že použijú to, čo majú podobné, aby sa navzájom pochopili, a to, čo ich rozdeľuje, aby sa navzájom dopĺňali v službe jeden druhému a tým, ktorí sú v ich okolí. Tým istým spôsobom sa môžeme zjednotiť s tými, ktorí neprijímajú našu náuku, ale zdieľajú našu túžbu požehnať deti nášho Nebeského Otca.

Môžeme sa stať tvorcami pokoja, byť hodnými nazývať

sa požehnanými a deťmi Božími (pozri Matúš 5:9).

Boh náš Otec žije. Jeho milovaný Syn, Ježiš Kristus, je hlavou tejto Cirkvi, a ponúka všetkým, ktorí to chcú prijať, koruhvu mieru. Kiež všetci žijeme hodne tejto koruhvy.

POZNÁMKY

1. Pozri Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5. vydanie (1939), 131.
2. Pozri Harold B. Lee, *Stand Ye in Holy Places* (1974), 97.
3. V Conference Report, apríl 1955, 10–11.
4. Pozri David O. McKay, v Conference Report, október 1967, 7–8.
5. Pozri *The Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (Melchizedek Priesthood and Relief Society course of study, 2006), 157.

NÁPADY PRE DOMÁCIH UČITEĽOV

Potom ako si s modlitbou preštudujete toto poslanstvo, podeľte sa oň takým spôsobom, aby ste povzbudili tých, ktorých učíte, aby sa zapojili. Nasleduje niekoľko príkladov:

1. Na samostatné kúsky papiera napíšte tri sľuby, ktoré činíme každý týždeň, keď prijímame Večeru Pána. Vystavte každý z nich a diskutujte o tom, čo daný sľub znamená a ako ho môžeme vyplniť.

2. Pred svojou návštevou rozstrihnite papierové srdce na tri časti a nalepte na ne *Zmena*, *Spoločenstvo* a *Viera*. Začnite tým, že vysvetlíte, že sme tu na to, aby sme boli jednotní a jedného srdca. Potom položte časť s nápisom „Zmena“. Prečítajte alebo vysvetlite, čo myslel prezident Eyring tým, že máme zmeniť svoju povahu a nechajte rodinu, aby uviedla nejaké príklady zmeny. Opakujte to s ostatnými dvomi časťami. Keď máte hotovú skladačku srdca, spýtajte sa rodiny na spôsoby, akými sa môžu stať jedného srdca.

3. Prečítajte alebo nechajte čítať členov rodiny úryvky z prvých dvoch odsekov poslanstva. Rozprávajte o tom, ako môže byť rodina zjednotená, hoci sa skladá z jednotlivcov. Ukážte, aké ľahké je roztrhnúť jedno vlákno nite, ale ak je spolu zviazaných veľa nití, sú silnejšie. Zdôraznite, že rodina je silnejšia, keď je zjednotená.